

## ماسی رهشی بچکوله

شهوی چله بوو . له قوولایی ده ریا ، ماسی پیر دوانزه ههزار دانه له مندالان و نهوهکانی به دهوری خوی کو کرده بوو و بو ئهوان داستانی دهگیرا : ( یهکیک بوو ، یهکیک نهبوو . ماسی رهشی بچکوله یک بوو که له گه ل دایکی له جوگه یک ژیان به سهر دهبرد . ئهم جوگه یه له دیوارهکانی بهردی چیا دههاته دهروهه و له دوئیک به ری دهکوت . مالی ماسی رهشی بچکوله و دایکی له پشتی بهردیکی رهش بوو ، له ژیر سهقیک له خهزه . شهوان ههر دووی ئهوان له ژیر خهزهکان دهخهوتن . ماسی رهشی بچکوله ئاواتی دهخواری بو جاریکیش که بووه ، مانگه شهو له ناو ماله که یان بیینی ! دایک و مندال ، به ره به یانی تا کو شهو به شوین یه کتر به ری دهکوتن و هندیک جار تیکه لی ماسیهکانی تر دهبوون و خیرا ، خیرا دهچوونه سووچیک ، دهچوون و دهگه رانهوه . ئهم منداله تاقانه بوو . چونکه له ده ههزار هیلکه ی که دایکی کرده بوو ، ته نیا ئهم منداله زیندو مابوو . چند روژیک بوو که ماسی بچکوله بیری دهکرد و زور قسه ی نهدهکرد . هییدی هییدی و زور به خاوه خاو بهم لا و ئه و لا دهرویشت و دهگه رابهوه و زور به ی کاتهکان له دایکیشی پاش دهکوت و جیا دهبوو . دایک پی وابوو منداله که ی نهخوشه و بهم زووانه چاک ده بیتهوه ، بهلام تو نه لی که



# ماسی رهشی بچکوله



چیروکیک له : سهمه د بههرهنگی

دەگاتە كۆتايى ؟ شەو دەگاتە كۆتايى ، رۆژ دەگاتە كۆتايى “  
هەفتە ، مانگ ، سالا و . . . » دايكى دايە ناو قسەكانى ئەو  
و گۆتى : « گۆى مەدە ئەم قسە زل زلانه ، هەستەو بە  
بچينە سەيران . ئىستا كاتى سەيرانە نە ئەم قسانە ! »  
ماسى رەشى بچكۆلە گۆتى : « نە دايكە ، من ئىتر لەم  
سەيرانە ماندوو بووم ، ئەمەوئى بە رى بکەوم و بچم بە  
چاوى خۆم ببينم لە شوپنەكانى تر چ خەبەرە . لەوانەيە وا بىر  
بکەيتەووە كە كەسيك ماسيە بچكۆلەي فيرى ئەم قسانە  
کردوو ، بەلام بزانه كە من خۆم زۆر دەميكە ئاوا بىر  
دەكەم . هەلبەتە زۆر شتيش لەم كەس و لەو كەس فير  
بووم “ بۆ نموونە لەمە تيگەيشتوووم كە زۆربەي ماسيەكان ،  
كاتى پيرى سكالادەكەن كە ژيانيان بە فيرو چوو . هەميشە  
نالە و نەفرين دەكەن و لە هەموو شت سكالايان هەيە . من  
ئەمەوئى بزاتم كە ، بە راستى ماناي ژيان ئەمەيە كە تەنيا لە  
يەك شوپن دا ، هەميشە بچيت و بگەریتەووە تاكو پير بيت  
و ئىتر هيچ ، يان ئەمەي كە بە شيوەيكي تریش دەتوانرئى لە  
دونبادا ژيان بە سەر برد ؟ . . . »  
كاتيک كە قسەكانى ماسيە بچكۆلە تەواو بوو . دايكى گۆتى :  
« رۆلە گيان ! مەگەر شيت بووى ؟ دونيا ! . . . دونيا ! . . .  
. دونيا ئىتر يانى چى ؟ دونيا هەر ئيرەيە كە ئيمە تيدايين ،  
ژيانيش هەر ئەمەيە كە ئيمە هەمانە . . . »

دەردى ماسيە رەشەكە لە شتيكى ترە ! رۆژيک بەرەبەياني  
بوو ، هيشتا رۆژ دەر نەهاتبوو ، ماسى بچكۆلە دايكى لە  
خەون هەستاند وپئى گۆتى : « دايكە ، ئەمەوئى لە گەل تۆ  
هەنديك قسە بکەم » . دايكە كە چاوى بە خەو بوو گۆتى : «  
رۆلە گيان ئىستا تۆ كاتت دەس كەوتوووە ! قسەكەت بپيلە  
بۆ دوايى ، باشتر وا نيە بچينە سەيران ؟ » ماسى بچكۆلە  
گۆتى : « نە دايكە ، من چى تر ناتوانم بچمە سەيران . دەبئى  
ليرە بچم . » دايكە گۆتى : « حەتمى دەبئى بچى ؟ » ماسى  
بچكۆلە گۆتى « بەلئى دايكە ، دەبئى بچم . » دايكى گۆتى : «  
ئەدى ، بەرەبەياني بەم زوووە بۆ كۆئى ئەدەوئى برۆي ؟ »  
ماسى رەشى بچكۆلە گۆتى : « ئەمەوئى بچم بە چاوى خۆم  
ببينم كۆتايى جۆگەكە لە كۆئى دايە . دەزاني دايكە ، ئەمن  
چەند مانگە بىر دەكەم كە كۆتايى ئەم جۆگەيە لە كۆئى دايە  
و هيشتا هيشتايە ، نەتوانيوم ئەم شتە بزاتم . لە دوپئى  
شەو تاكو ئىستا خەون بە چاوم نەرۆيشتوووە و هەمووى بىر  
دەکردم . تاكو بپيارم دا خۆم بچم و كۆتايى جۆگەكە  
بدۆزمەووە . ئەمەوئى بزاتم لە شوپنەكانى تر چ خەبەرە . »  
دايكە پئى دەكەنى و گۆتى : « منيش كاتيک مندال بووم ،  
زۆر لەم بيرانە دەکردم . ئاخىر گيانەكەم ! جۆگە كە ئەوەل  
و ئاخىرى نيە : هەر ئەمەيە كە هەيە ! جۆگە هەميشە  
دەروات و بە هيچ جيگايكيش ناگات . » ماسى رەشى بچكۆلە  
گۆتى : « ئاخىر دايكە گيان ، مەگەر نە ئەمەي كە هەر شتيك

دایکی گوټی : « من قهد بیرم نهده کرد مندالی تاقانهم بهم جوړه بیټ . نازانم کام بهد جنس مندالی تازیزی منی هان داوه ! »

ماسی بچکوله گوټی : « هیچ کهسیک منی هان نهداوه . من خوم عهقل و هوشم ههیه و تیدهگم ، چاوم ههیه و دهبینم . »

جیرانه که به دایکی ماسی بچکوله گوټی : « خوشکه ، ئهو حهلهزرونه پیچ پیچه له بیرت دیت ؟ »

دایک گوټی : « بهلی ، باشت گوټ ، زور بو مندالهکهم قسهی دهگوټ . بلیم خوا چی لی بکات ! »

ماسی بچکوله گوټی : « بهس که دایکه ! ئهو هاورئ من بوو . »

دایکی گوټی : « هاوریهتی ماسی و حهلهزرونم نه بیستبوو ! »  
ماسی بچکوله : « منیش دوژمنایهتی ماسی و حهلهزرونم نه بیستبوو . بهلام ئیوه هه مووتان ئهو فقیرانهتان بی سهر و شوین کرد . »

جیرانه که گوټی : « ئهم قسانه هینی رابردوویه . »  
ماسی بچکوله گوټی : « ئیوه خوتان قسهی رابردووتان هینایه پیش . »

دایکی گوټی : « حهقی خوی بوو که بیکوژین ، مهگهر له بیرت چووهر لیره و لهوی داده نیشیت و چ قسانهی ده کرد ؟ »

لهم کاته دا ، ماسیه کی گهوره نزیکی ماله که یان بوو و گوټی :  
« جیرانی من ، له سهر چی له گهل منداله کهت وراوه ده کهی ، دهلی ئهمرو ناتانهوی بچن بو سهران ؟ »

دایکی ماسی ، به دهنگی جیرانه که یان ، له مال هاته دهره وه و گوټی : « چ سال و زهمانهیکه ! ئیستا ئیتر منداله کانیش ئه یانهوی شت فیری دایکه کانیاں بکه . »

جیرانه که گوټی : « له بهر چی ؟ »

دایکی ماسی گوټی : « تهماشا بکه ئهم یهک بست منداله بو چ شوینیک ئه یهوی بروات ! ههمیشه دهلی ئهمهوی بروم به چاوی خوم بینم له دونیا دا چ خه بهره ! چ قسانه ی زل زلیک ! »

جیرانه که گوټی : « بچکوله ، با بزائم تو له کهی تا ئیستا زانا و تیگه یشتوو بوو بیت و ئیمه ئاگامان لی نه بووه ؟ »

ماسی بچکوله گوټی : « خاتوو ! من نازانم ئیوه « زانا و تیگه یشتوو » به چی دهلین . من ته نیا لهم سهرانانه ماندوو بووم و نامهوی دریژه بدهمه ئهم سهرانه ماندوو کهرانه و به درو خوش بم و له ناکاو چاوم بکه مه وه و بینم وه ک ئیوه پیر و په ککه وتوو بووم و هیشتا ههر ئهو ماسیه چاو و گوټی به ستر اوهم که پیشتر بووم . »

جیرانه که گوټی : « ههی ! . . . چ قسانه ی ! »

یه کییک له ماسیه کان له ریگای دووره وه دهنگی بهرز کرده وه  
و گوئی : « ئیهانه مه که ، نیو بستی ! »

دووهمیان گوئی : « ئه گهر بچیت و دوایی په شیمان  
بگهریته وه ، ئیتر ئیمه ریگات پی نادهین بیته ناو ئیمه ! »  
سیه میان گوئی : « ئه مانه ههوا هه وه سه کانی دهوره ی لایه  
، مهرو ! »

چاره میان گوئی : « مه گهر ئیره چ عه بیکی هه یه ؟ »  
پینجه می گوئی : « دونیایکی دیکه له کاردا نیه ، دونیا هه  
ئیره یه ، بگهروه ! »

شه شه میان گوئی : « ئه گهر بیته سه ره عه قل و بگهریته وه ،  
ئه و کات باوهرمان ده بی که به راستی ماسیه کی تیگه یشتووی  
» .

هه فته می گوئی : « ئاخ ئیمه به دیتنی تو عاده تمان کردووه  
» . . .

دایکی گوئی : « بهزه ئیت به من بیته ، مهرو ! . . . مهرو !  
»

ماسی بچکوله ئیتر له گهل ئه وان قسه ی نه ده کرد . چهند  
کهس له دوستانی هاو ته مه نی تا کو تا فگه که له گه لی چوون  
و له ویدا گه رانه وه . ماسی بچکوله کاتییک له وان جیا ده بوو  
گوئی : « دوستان ، به ئومیدی دیدار ! له بیرم مه کهن . »

دوستانه کانی گوئیان : « چون ده بی له بیرت بکهین ؟ تو  
ئیمهت له خهونی کهرویشکی ههستاند ، ئیمهت فیری ئه و

ماسی بچکوله گوئی : « ئه ی منیش بیکوژن ، چونکه منیش  
هه ره ئه و قسانه ده کهم . »

سه رتان به ژان نه هییم ! دهنگی وراوه ، ماسیه کانی تریش  
هیئایه ئه وی . قسه کانی ماسی بچکوله هه موویان تو ره کرده  
بوو . یه کییک له ماسیه پیره کان گوئی : « پیته وایه  
بهزه ئیمان به تویش دیت ؟ »

ئه وه ی تریان گوئی : « ته نیا ئازاریکی بچوکی ده یه وی ! »  
دایکی ماسی ره شه که گوئی : « لی ره برۆن ! دهس به  
منداله کهم مه دهن ! »

یه کی دیکه له وان گوئی : « خاتوو ! کاتییک منداله کهت ئاوا  
که پیویسته پهروه ده ناکه ی ، ده بی تاوانه که یشی بده ی . »  
جیرانه که ی گوئی : « من که شه رمه زارم له وه ی که جیرانی  
ئیه وم . »

ئه وه ی تریان گوئی : « تا کو کاره که قوول نه بووه ته وه ، ئه و  
بینیرین بو لای حه له زوونه پیره که . »

ماسیه کان تا هاتن ماسی بچکوله که بیگرن ، دوستانه کانی  
دهوری ئه ویان دا و ده ربازیان کرد . دایکی ماسی ره شه که  
ئه دا له سه ر و سینگی خو ی و ده گریا و ده یگوت : « ناخ و  
داخ ، منداله کهم خه ریکه له دهستم ده چی . چی بکه م ؟ چ  
قوریک له سه رم بکه م ؟ »

ماسی بچکووله گوئی : « دایکه ! بو من فرمیسک دامه رزینه  
، به حال و وه زعی ئه م ماسیه پیره قور به سه رانه بگریه . »

که فچه ماسیه کان یهک دهنگ گوتیان : « یانی ئیمه نه زانین ؟ »

ماسی گوئی : « ئه گهر نه زان نه بووین ، ده زانین که له دونیادا زۆر شتی دیکه ههیه که رووخساریان له لای خۆیانیش ناشیرینه ! ئیوه ته نانهت ناوه که تانیشت هینی خۆتان نیه . »

که فچه ماسیه کان زۆر تورپه بوون ، بهلام چونکه بینیان ماسی بچکوله راست دهلی ، قسهی خۆیان گوئی و گوتیان : « ئه دی تو بو چی خۆت ئه زیهت ده دهی . ئیمه ههر رۆژ ، له به ره به یانی تا کو شهو دونیا ده گهرین ، بهلام جگه له خۆمان و دایک و باوکمان ، که سیکی تر نابینین ، مه گهر کرمه کانی بچوک که ئه وانیش ههچی نین و به حساب دا نایهن ! »

ماسی گوئی : « ئیوه که ناتوانین له گۆمه که برۆینه ده ری ، چون له جیهانگهردی قسه ده که یین ؟ »

که فچه ماسیه کان گوتیان : « مه گهر جگه له گۆماو ، دونیایکی دیکه یشمان ههیه ؟ » ماسی گوئی : « لانی کهم ده بی بیر بکه ینه وه که ئه م ئاوه له کوئی ده رژیته ئیره و له ده ره وهی ئاویشت چ شتانیک ههیه . »

که فچه ماسیه کان گوتیان : « ده ره وهی ئاویشت چ شوینیکه ؟ ئیمه که ههر گیز ده ره وهی ئاومان نه یینیوه ! هاها . . . هاها . . . شیت بووی بابا ! »

شتانهی کرد که بیریشی لی نه ده کردین . به ئومیدی دیدار ، دۆستی زانا و نه ترسی ئیمه ! »

ماسی بچکوله له تاقگه که هاته خواری و کهوته ناو گۆمیکی پر له ئاو . یه کهم جار نه ده زانی چی بکات ، بهلام دوایی خهریکی مه له کردن بوو و به دهوری گۆمه که ده گهرا . تا ئه و کاته نه دیته بوو که ئه م هه موو ئاوه له یه ک شوین کو بیته وه . هه زاران که فچه ماسی له ناو ئاوه ده گهران . ماسی ره شی بچکوله یان که بینی ، گالته یان پی ده کرد و ده یانگوت : « رووخساری ببین ! تو ئیتر چ گیانه وه ریکیت ؟ »

ماسی بچکوله ، به باشی ته ماشایان کرد و گوئی : « تکایه ئیپانه مه کهن . ناوی من ماسی ره شی بچکوله یه . ئیوه یش ناوی خۆتان بلین تا له گه ل یه کتر ئاشنا بین . »

یه کیک له که فچه ماسیه کان گوئی : « ئیمه یه کتر که فچه ماسی بانگ ده که یین . »

ئه وهی تریان گوئی : « خاوه ن ئه سل و ریشه . » ئه وهی تر گوئی : « له ئیمه جوانتر ، له دونیادا پهیدا نابی . »

ئه وهی تریان گوئی : « وه ک تو ناشیرین و بهد رووخسار نین . »

ماسی گوئی : « من هه یج بیرم نه ده کرد ئیوه ئه وه نده خۆپه سه نندین . باشه ، من له ئیوه ده بورم ، چونکه ئه م قسانه له بهر نه زانی ده لین . »

تەماشاشا بکەي ، جۆگەكە وەك داویکی سپی بوو . له شوپینیک دا بەردیکی گەورە له چیاکە جیا ببوو و کەوتبوو خوارەوهی دۆلەكە و ئاوەكەي کردە بوو دوو بەش . مارموزکیکی گەورە ، بە قەد ناو دەستیك ، زکی خۆی دابوو سەر بەردیك ، له تینی هەتاو حەزی دەبرد و تەماشای قرژانگیکی خەر و گەورە دەکرد کە دانیشتبوو سەر خیزەکانی بنی ئاو ، لەو شوپینەدا کە قوولایی ئاوەکە کەمتر بوو خەریک بوو قورواقیك کە گرتبوو دەخوارد . ماسی بچکۆلە له ناکاو چاوی کەوتە قرژانگەكە و ترسا . له دوورەوه سلّوی لی کرد . قرژانگیش له لای چاوهوه تەماشای ئەوی کرد و گوئی :

« چ ماسیەکی بە ئەدەب ! وەرە نزیكەوه بچکۆلە ، وەرە ! »

ماسی بچکۆلە گوئی : « من دەچم تاكو دونیا بگەرم و هیچ نامەوی بێمە راوی ئیوه . »

قرژانگ گوئی : « تۆ بو چی ئەوه‌نده بەدبین و ترسەنۆکی ، ماسی بچکۆلە ؟ »

ماسی گوئی : « من نە بەدبینم و نە ترسەنۆك . من هەر چی کە چاوه‌کانم دەبینی و عەقلم پێ دەشکی ، بە سەر زمان دینم . »

قرژانگ گوئی : « باشە ، بفرموو با بزانی چاوی تۆ چی بینی و عەقلی تۆ چی گوئی کە پیت وا بوو کە من ئەمەوی تۆ راو بکەم ؟ »

ماسی رەشی بچکۆلەیش پیکەنینی دەهات . بە باشی زانی کە کەفچە ماسیەکان بە حاڵی خۆیان بپیلن و لەوی بپروات . دوایی بیری کردەوه و بە باشی دەزانی کە له گەل دایکی ئەوانیش توزیک قسە بکات ، بۆیە لەوان پرسیری کرد کە :

« ئیستا دایکتان له کوئی دایه ؟ »

له ناکاودا دەنگی زیقی قورواق ئەوی داچەلەکاند .

قورواقەكە له قەراخی گوماو ، له سەر بەردیك دانیشتبوو ، خۆی خستە ناو ئاو و هاته لای ماسی و گوئی : « من لیڕەم ، کاریکت بە من بوو ؟ »

ماسی گوئی : « سلّو خاتوو گەورە ! »

قورواق گوئی : « ئیستا چ کاتی خو نوداندنە ، گیانەوه‌ری بە ئەسل و ریشه ! مندالت دەس کەوتوو و خەریکی قسەي زل زلی ، من ئیتر ئەوه‌نده تەمەنم رویشتووتە سەری کە بزانی دونیا هەر ئەم گۆمەیه . باشتر وایە برۆیتە دواي کاری خۆت و مندالەکانی من بە لاری نەبەي . »

ماسی بچکۆلە گوئی : « سەد جاریش لەم تەمەنانەت پیت ، دیسان قورواقی نەزان و بی چاره زۆرتر شتیکی دیکە نیت . » « قورواق توڤه بوو و بەرەو لای ماسی رەشی بچکۆلە خۆی فری دا ، ماسی جوولەیکی تووندی کرد و وەك تیر دەرچوو و قور و کرمەکانی بنی گۆمەكەي هینایە سەر ئاو .

دۆلەكە پر بوو له لۆفە . ئاوی جۆگەیش زۆرتر ببوو ، بەلام ئەگەر بدەه‌ویست له سەرەوهي چیاکان خوارەوهي دۆلەكە

ئەوئەندە ۋاوەستا تاكو بزى و كاورةكان ئاويان خوارد و چوون ، ئەو كاته ، مارموزكى بانگ كرد و گوٽى :

« مارموزك گيان ! من ماسى بچكۆلەم و دەچم تاكو كوٽايى جوگه كه بدۆزمهوه . پيم وايه تو گيانهوهريكى زانا و تيگهيشتووى ، بويه ئەمهوى پرسيارىك له تو بكەم . »

مارموزك گوٽى : « هەرچى ئەتهوى پرسيار بکه . »

ماسى گوٽى : « له ريگادا ، منيان زور له مورغى سهقا و ئەره ماسى و پهلهوهرى ماسى خوار دترساند ، ئەگەر تو شتيك سهبارەت به ئەمانه دەزاني ، پيم بلئ . »

مارموزك گوٽى : « ئەره ماسى و پهلهوهرى ماسى خوار لەم دەور و بهرانە نين ، به تايبەت ئەره ماسى كه له ناو دەريا ههيه . بەلام مورغى سهقا لهوانهيه له خوارتر بيٺ . فريوت نهدات و برۆيته ناو كيسهكهى . »

ماسى گوٽى : « چ كيسهيهك ؟ »

مارموزك گوٽى : « مورغى سهقا له ژير مى خوى كيسهيهكى ههيه كه ئاوى زور تيدا جيگاي دهبي . ئەو له ناو ئاو مهله دهكات و هينديك جار ماسيهكان ، نازان و دهچنه ناو كيسهكهى و لهويدا دهچنه ناو زكى ئەو . ههلبهته ئەگەر مورغى سهقا برسپى نهبي ، ماسيهكان له ناو كيسهكهى كو دهكاتوه بو خواردنى دوايى خوى . »

ماسى گوٽى : « ئيستا ئەگەر ماسى چووه ناو كيسهكهى ، ئيتتر ريگاي دهرباز بوونى نيه ؟ »

ماسى گوٽى : « ئيتتر خوت له گيلى مهده ! »

قرژانگ گوٽى : « مهبهستى تو قورواقه ؟ توپش كه تهواو مندالى بابا ! من له گهل قورواقهكان دوژمنم و له بهر ئەمهيه كه راويان دهكەم . دەزاني ، ئەمانه پيان وايه تهنيا گيانهوهرهكانى دونيان و خوشبهختن . و من ئەمهوى تيان بگهينم كه دونيا به راستى دا له دەستى چ كهسيك دايه ! بويه تو ئيتتر مهترسه گيانهكەم ، وهره پيشهوه ، وهره ! »

قرژانگ ئەم قسانهيه كرد و ورده ورده هاته پيشهوه بو لاي ماسى بچكۆله ، ئەوئەندە به پيگهينى به ريگا دهچوو كه ماسى پيگهينى هات و گوٽى : « بئ چاره ! تو كه هيشتا به ريگا چوون نازاني ، له كوئ دەزاني دونيا له دەستى كى دايه ؟ »

ماسى رهش له قرژانگ دوور كهوت . سيبهريك كهوته سهر ئاوهكه و له ناكاو ، زه بريكى قورس قرژانگى برده ژير خيزهكانى بنى ئاو . مارموزك له رووخسارى قرژانگ ئەوئەندە پيگهينى هات كه خزى و نزيك بوو بكهويته ناو ئاو . قرژانگ ، چى تر نهيتوانى بيته دهري . ماسى بچكۆله بينى كوره شوانىكى مندال له قهراخى ئاوهكه راوهستاوه و تهماشاي ئەو قرژانگه دهكات . رانيكى بزى و كاور نزيكى ئاو بوون و دەميان كرده ناو ئاوهكه . دهنگى مهع ، مهع و بهع ، بهع دۆلهكهى پر كرده بوو . ماسى رهشى بچكۆله

مارموزك گوئی نایه سهر درزی بهرده که و گوئی ږاگرت و گوئی : « من ئیتر دهچم ، مندالنه کانم ههستانون . »

مارموزك چووه درزی بهرده که ، ماسی ږهشیش له بهر ناچاری کهوته ری . بهلام ههروا ږرسیار به دوی ږرسیار بوو که بهردهوام له خوئی دهکرد : « ببینم ، به راستی جوگه دهژیتنه دهريا ؟ نهکات مورغی سهقا زوری به سهر من دابشکئی ؟ به راستی ، ئه ره ماسی له دلئی دیت هاوشیوهکانی خوئی بکوژی و بخوات ؟ پهلهوه ری ماسی خوار ، ئیتر چ دوژمنایه تیکی له گهل من ههیه ؟ »

ماسی بچکوله ، به مهله کردن دهچوو و بیری دهکرد . له ههر ههنگاوئی ریگا شتیکی تازه دهبینی و فیږ دهبوو . ئیستا ئیتر هزی دهکرد به تهقله له تاقگهکان بکهوئته خوارهوه و دیسان مهله بکات . ههست به تینی ههتاو له سهر پشتی خوئی دهکرد و هیزی دهگرت .

له شوپنییک دا ئاسکییک به پهله ئاوی دهخوارد . ماسی بچکوله سلاوی لی کرد و گوئی : « ئاسکه جوانه که ، بو چی پهله دهکهی ؟ »

ئاسک گوئی : « ږاوچی به دوی منه ، گوللهیکیش له من داوه ، ئه مه جیگا کهیه . »

ماسی بچکوله جیگای گولله کهی نهبینی بهلام له شهله شهلی ئاسک زانی که راست دهلی . له شوپنییک دا کیسه لهکان له ژیر تینی ههتاو خهوته بوون و له شوپنیکی تر قاقای کهوهکان

مارموزك گوئی : « هیچ ریگاییک نیه ، مهگه ر ئهوهی که بدری . من خهنجهریک به تو ددهم تاکو ئهگه ر تووشی مورغی سهقا بوویت ، ئه م کاره بکهی . »

ئهمجا ، مرموزك چووه لای بهرده که و خهنجهریکی بچوک له گهل خوئی هیئا . ماسی بچکوله خهنجهره کهی ههنگرت و گوئی : « مرموزك گیان ! تو زور مههره بانی ، من نازانم چون سوپاسی تو بکهم . »

مارموزك گوئی : « سوپاسی نایهوی گیانه کهم ! من زور له م خهنجهرانه م ههیه . کاتیک بیکار دهیم ، له تیخی گیاکان خهنجهر دروست دهکه م و ددهمه ماسیهکانی زانا وهک تو . »

ماسی گوئی : « مهگه ر پیش له من ماسیهکی تریش هاتووته ئیره ؟ »

مارموزك گوئی : « زور هاتوون ! ئهوان ئیستا بو خویان گروپیک و ماسی گیرهکانیان تهنگاو کردووه . »

ماسی ږهش گوئی : « ببوره که قسه ، قسه دینی ، ئهگه ر حسابی فزولی له سهر قسه کهم ناکهی ، بلئی بزائم ماسی گیرهکانیان چون تهنگاو کردووه ؟ »

مارموزك گوئی : « ئاخو له بهر ئهوهی که له گهل یهکترن ، تا ئه مهی که ماسی گیر توره کهی بخاته ناو ئاو ، دهچنه ناو تور و توره که له گهل خویان ږاده کیشن و دهبه نهی بنی دهريا . »



یەکیتری گۆتی : « ئەمەیش دەزانی که مورغی سهقا چ  
 کیسهیهکی پان و بهرینی ههیه ؟ »  
 ماسی رهش گۆتی : « ئەمەیش دەزانم . »  
 ماسی وردهکه گۆتی : « ئەمانه دەزانی و دیسان ئەتهوی  
 برۆی ؟ »  
 ماسی رهش گۆتی : « بهلێ ، به ههر شیوهیهک بووه دهبی  
 برۆم ! »  
 به خیرایی له ناو ماسیهکان قسه دهم به دهم گهرا که :  
 ماسی رهشی بچکوله له ریگای دوورهوه هاتوووه و ئەیهوی  
 بچیت کوتایی رووبارهکه بدۆزیتهوه و ترسیکیشی له مورغی  
 سهقا نیه ! چهند دانه له ماسیه وردهکان پیاو خووش بوو له  
 گهڵ ماسی رهش بچن ، بهلام له ترسی گهورهکانیان دهنگیان  
 دهر نهدههات . چهند دانه لهوانیش گۆتیان : « ئەگه  
 مورغی سهقا نهبوايه ، له گهڵ تۆ دههاتین . ئیمه له  
 کیسهکهی مورغی سهقا دهترسین . »  
 له قهراخی رووبارهکه لادییهک بوو . ژنان و کچانی دییهکه  
 له ناو رووبارهکه قاپ و جلی خوڤیان دهشوشت . ماسی  
 بچکوله بو ماوهیک گویی دایه دهنگه دهنگی ئهوان و تماشای  
 مهله کردنی مندالان دهکرد و پاشان به ری کهوت . چوو و  
 چوو و دیسان چوو تاکو بوو به شهو . له ژیر بهردیک بو  
 خۆی خهوت . نیوه شهو له خهون ههستا و بینی وینهی ماتگ

دۆلهکهی پر کرده بوو . بۆنی گیاکانی کیوی ههموو جیگایکی  
 پر کرده بوو و تیکهلی ئاو دهبوو . دوانیوهرۆ گهیشه  
 شوینیک که دۆلهکه بهرین دهبوو و ئاو له ناوهراستی  
 دارستانی تیهه دهبوو . ئاوهکه ئهوهنده زۆر ببوو . که  
 ماسی رهشهکه ، به راستی ، ههزی دهکرد . دواپی گهیشه  
 ماسیهکی زۆر . لهو کاتهی که له دایکی جیا ببوو تاکو ئیستا ،  
 ماسیی نهینی بوو . چهند دانه له ماسیه وردهکان دهورهی  
 ئهویان دا و گۆتیان : « وهک شتی تۆ غهریبی ، دروسته ؟ »  
 ماسی رهشهکه گۆتی : « بهلێ من غهریبم ، له ریگای  
 دوورهوه هاتووم ؟ »  
 ماسیه وردهکان گۆتیان : « بو کوی دهچی ؟ »  
 ماسی رهشهکه گۆتی : « دهچم کوتایی جوگهکه بدۆزمهوه .  
 »  
 ماسی وردهکان گۆتیان : « کام جوگه ؟ »  
 ماسی رهشهکه گۆتی : « ههر ئهم جوگهیه که له ناو ئهودا  
 مهله دهکهین . »  
 ماسیه وردهکان گۆتیان : « ئیمه به ئهمه دهلین رووبار . »  
 ماسی رهشهکه ههچی نهگۆت . یهکیک له ماسیه وردهکان  
 گۆتی : « ههچ دهزانی مورغی سهقا له سهر ریگا دانیشتوووه  
 ؟ »  
 ماسی رهشهکه گۆتی : « بهلێ ، دهزانم . »

مانگ گۆتى : « ماسى گيان ! راستهكەي ئەوئەيە كە من رووناكىم نيه . هەتاو رووناكى بە من دەدات و منيش ئەم رووناكيە ئەدەمە سەر زەوى . رووناكىم نيه . راستى تۆ هېچ بىستويت كە مروققەكان ئەيانەوئى تا چەند سالىكى تر بغيرن و بېن لە سەر من دانيشن ؟ »

ماسى گۆتى : « ئەمە قەد سەر ناگرئ . »

مانگ گۆتى : « كارىكى زۆر سەخت و دژوارە ، بەلام ئىنسانەكان هەر كارىك كە بيانەوئ . . . »

مانگ نەيتوانى قسەكەي تەواو بكات . هەورى رەش گەيشت و بەرى ئەوئ گرپت و شەو ديسان تاريك بوو و ماسى رەش ، تەنيا مايەو . چەند دەقەيك ، گيژ و مات ، تەماشاي تاريكى كرد . پاشان چوو زۆر بەردىك و خەوت .

سبەينى زوو هەستا . لە دەوروبەرى خۆي چەند دانە ماسى وردى بينى كە خەرىكى پچ و پچ لە گوئى يەكتر بوون . تا بينيان ماسى رەش لە خەون هەستا . پىكەو گۆتيان : « بەياني باش ! »

ماسى رەش زوو ئەوانى ناسى و گۆتى : « بەياني باش ! ئاخري بە دواي من بە رى كەوتين ! »

يەككە لە ماسيە وردەكان گۆتى : « بەلئى ، بەلام هيشتا دەترسين . »

كەوتووتە ناو ئاوەكە و هەموو شوپىنىكى رووناك كەردووتەو . ماسى رەشى بچكۆلە زۆر حەزى لە مانگ بوو . ئەو شەوانەي كە مانگ دەكەوتە ناو ئاو ، ماسى حەزى دەكرد لە ژىر گياكانى ناو ئاو بېتە دەرى و لە گەل مانگ توزىك قسە بكات ، بەلام هەر جار داىكى هەلدەستاو ئەوى دەبردە ژىر گياكانى ناو ئاو و ديسان دەيخەواندى .

ماسى بچكۆلە چوو لە لاي مانگ و گۆتى : « سلاو ، مانگە جوانەكەم ! »

مانگ گۆتى : « سلاو ، ماسى رەشى بچكۆلە ! ئىرە لە كوئى ، تۆ لە كوئى ؟ »

ماسى گۆتى : « خەرىكم دونيا دەگەرم . »

مانگ گۆتى : « دونيا زۆر گەورەيە . تۆ ناتوانى هەموو شوپىنىك بگەرى . »

ماسى گۆتى : « باشە . هەر شوپىنىك توانيم ، دەچم . »

مانگ گۆتى : « پىم خۆش بوو تاكو سبەينى لە لاي تۆ دانيشم . بەلام هەورىكى رەشى گەورە خەرىكە دىت بو لاي

من كە بەر بە رووناكى من بگرئ . »

ماسى گۆتى : « مانگى جوان ! من زۆر حەزم لە رووناكى تۆ هەيە . پىم خۆش بوو ئەم رووناكيە هەميشە لە سەر من

بوايە . »

راستی که دلم پيان دسووتی ! هیچ له دلم نایه ی بیانخوم !

ها ها ها ها . . . ))

ماسی ورده کان ده پارانه وه و دیانگوت : (( حهزره تی ئاغای مورغی سهقا ! ئیمه تاریفی چاکی ئیوه زور ده میکه بیستووین و ئه گهر لوتف بکهین ، دهنوکی موباره کی خوٚتان توزیک بکهینه وه که ئیمه بچینه دهره وه ، بو ههمیشه دوعاگوئی وجودی موباره کی ئیوه ده بین ! ))

مورغی سهقا گوئی : (( من نامه وی ههر ئیستا ئیوه بیخوم .

ماسی پاشکه وتم ههیه . ئیستا برواننه خواره وه . . . ))

چهند دانه ماسی گهوره و ورد له بنی کیسه که بوون . ماسی ورده کان گوٚتیاں : (( حهزره تی ئاغای مورغی سهقا ! ئیمه که کاریکمان نه کردوو . ئیمه بی تاوانین . ئهم ماسیه ره شه بچکوله یه ئیمه ی خه له تاند . . . ))

ماسی بچکوله گوئی : (( ترسه نوکانه ! پیتان وایه ئهم مورغه فیل بازه ، کانگای لیبور دنه که ئاوا لی ده پارینه وه ؟ ))

ماسیه ورده کان گوٚتیاں : (( تو هیچ نازانی خه ریکی چی ده لی . ئیستا ده بینی که چون ئاغای مورغی سهقا لیمان ده بوری و ته نیا تو ده خوات ! ))

مورغی سهقا گوئی : (( به لی . ده بورمه تان ، به لام به یه ک مهرج . ))

ماسیه ورده کان گوٚتیاں : (( مهرجه که تان بلین ، قوربان ! ))

یه کیکی تریان گوئی : (( بیر کردنه وه له مورغی سهقا ناهیلی

ئاسووده بین . ))

ماسی رهش گوئی : (( ئیوه زور بیر ده کهین . هه مووی که نابی بیری لی کرد . به ریگا که چووین ، به ته وای ترسمان نامینی . ))

به لام تا ویستیاں به ری بکهون . بینیاں ئاوی ده ورو به ریاں هاته سه ری و سه ره پوشیک دانرایه له سه ره سه ریاں و هه موو شوپنیک تاریک بوو و ریگای دهرچوونیکیش نه بوو . ماسی رهش زور زوو زانی که وتوونه ته ناو کیسه ی مورغی سهقا .

ماسی رهشی بچکوله گوئی : (( دوستان ! ئیمه له کیسه ی مورغی سهقا گرفتار بووین . به لام ریگای دهرچوون به ته وای دانه خراوه . ))

ماسیه ورده کان ده ستیاں کرده گریان و نالین . یه کییک له وان گوئی : (( ئیمه ئیتر ریگای دهرچوونمان نیه تاوانی تو یه که ئیمه ت هاندا و ئیمه ت خه له تاند ! ))

یه کیکی تر گوئی : (( ئیستا هه موومان ده خوات و ئیتر کاری ئیمه ته واهه ! ))

له ناکاو قاقایکی ترسناک دهنگی داوه ناو ئاوه که . ئهمه مورغی سهقا بوو که پیده که نی . پیده که نی و ده یگوت : (( چهنده ماسی وردم دهس که وتوووه ! ها ها ها ها . . . به

نه ، و ئەگەر قسهی من قبوول نه کهین ، بهم خه نجه ره  
هه مووتان ده کوژم و یان کیسه که ده درم و راده کهم و ئیوه  
... .

یه کیچ له ماسیه کان هاته ناو قسه کانی و هاواری کیشا : «  
به سه ئیتر ! من تهحه موولی بیستنی ئەم قسانه مه نیه . . .  
ئهی . . . ئهی . . . ئهی . . . »

ماسی رهش که فرمیسکی ئهوی بینی ، گوئی : « ئەم منداله  
ناز نازی و ترسه نوکه بو چی له گه ل خووتان هیئا ؟ »

پاشان خه نجه ره کهی ده رهینا و گرتهی بهرچاوی ماسیه  
ورده کان . ئەوان به ناچاری پیشنیاری ماسی رهشیان قبوول  
کرد . به درۆ له گه ل یه کتر شهریان کرد . ماسی رهش  
خوی به مردووی دا و ئەوان هاتنه سه سهری و گوئیان : «  
حه زه تی ئاغای مورعی سه قا ، ماسی رهشی فزوولمان خنکاند  
... .

مورعی سه قا پیکه نی و گوئی : « کاریکی باشتان کرد . ئیستا  
به پاداشتی ئەم کاره ، هه مووتان به زیندوویی ده خوم که له  
ناو زکم دا سهیرانیکی جوان بکهن ! »

ماسی ورده کان چی تر مه جالی ئه وه یان نه بوو و به  
سورعه تیکی زور له قورگی مورعی سه قا چوونه خوارۆ و  
کاریان ته واو بوو . به لام ماسی رهش ، له و کانه دا ،  
خه نجه ره کهی ده رهینا و به یه ک زه بر ، کیسه کهی دراند و  
دهرچوو . مورعی سه قا له ژان هاواریک کیشا و سهری خوی

مورعی سه قا گوئی : « ئەم ماسیه فزووله بخنکین تا ئازادی  
خوتان به دهس بیین . »

ماسی رهشی بچکوله دوور کهوته وه و به ماسیه ورده کان  
گوئی : « قبوولی مه کهن ! ئەم مورعه سه قا فیل بازه  
ئه یه وئ ئیمه ی بداته شه ر . من پیلانیکم دارشتوو . . . »

به لام ماسیه ورده کان ئه وه نده له بیری ده باز بوونی خوین  
بوون که بیر له هیچ شتیکی تریان نه ده کرد و هیرشیان کرده  
سه سه ماسی رهشی بچکوله ، ماسی بچکوله پاشه کشه ی کرد  
بو لای کیسه و به ئارامی ده یگوت : « ترسه نوکانه ، ئیستا  
که ئیوه گرفتار بووین و ریگای ده رباز بووتان نیه .  
زور تانیش به من ناشکی . »

ماسی ورده کان گوئیان : « ده بی بدخنکین . ئیمه ئازادیمان  
دیه وئ ! »

ماسی رهش گوئی : « عه قلنانه مایه ! ئەگه ره منیش  
بخنکین دیسان ریگای ده رباز بوون نادوژینه وه ، فریوتان  
نه دات ! »

ماسیه ورده کهن گوئیان : « تو له بهر ئەمه ئەم قسه  
ده کهی که گیانی خوت رزگار بکهی و چی تر بیری ئیمه  
ناکهی ! »

ماسی رهش گوئی : « ئەهی گوئی راگرن ریگایک نیشانان  
بدهم . من له نیوان ماسیه مردوو هکان خوم به مردووی  
ئهدهم ، ئەو کات بزانبین مورعی سه قا ئیوه ئازاد ده کات یان

یه کیکی تر له ماسیه کان گوئی : « هه موو رووباره کان و جوگه کان ده رژنه ئیره ، هه لبه ته هیندیك له وانیش ده رژنه باتلاق . »

یه کیکی تر گوئی : « هه کات ویستت ، ده توانی بیته ناو دهستهی ئیمه . »

ماسی رهشی بچکوله خوشحال بوو که گه یشتووته ده ریا ، گوئی : « باشتر وایه یه کهم جار . توزیک بگهرم ، پاشان بیم بو ناو دهستهی ئیوه . دلّم ده خوازی ئهم جار ه که توری پیروی ماسی گیر به دواى خوتان راده کیشن ، منیش له گه ل ئیوه بم . »

یه کیك له ماسیه کان گوئی : « بهم زووانه به ئاره زووی خوت ده گه ی ، ئیستا برۆ بگهره ، به لام ئه گهر چوو پته سهر ئاو ئاگاداری ماسی خوار به که له م رۆژانه ئیتر له هیچ کهسیك ناترسی ، هه ر رۆژ تا چوار ، پینج ماسی راو نه کات ، دهس له سهری ئیمه هه لئاگرئ . »

ئهو کات ماسی رهش له دهستهی ماسیه کانى ده ریا جیا بوو و خوی خه ریکی مه له کردن بوو . توزیکی تر هاته سهر ئاوی ده ریا ، هه تاوه که به تین بوو . ماسی رهشی بچکوله ههست به گهرمای زوری هه تاو له سهر پشتی خوی کرد و ههزی ده کرد . هیدی و خوش له سهر ئاوی ده ریا مه له ی ده کرد و له گه ل خوی ده یگوت :

دایه ناو ئاو ، به لام نه ی توانی به دواى ماسی بچکوله بچیت . ماسی رهش رۆیشت و رۆیشت و دیسان رۆیشت تا کو دوا نیوه رۆ هات . ئیستا ئیتر چیا و دۆل ته واو ببوو و رووباریش له دهشتیکی تهخت و هه موار تی ده پهری . له راست و چهپ دا چهند رووباری بچوکی تر ده گه یشتنه ئهو و ئاوه که ی چهند به رابه ر ده کرد . ماسی رهش له زور بوونی ئاو ههزی ده کرد . له ناکاو هاته خویه وه و بینی که ئاوه که بنی نه . ئهم بهر چوو ، ئهو بهر چوو ، نه گه یشته جیگایک . ئه وه نده ئاو زور بوو که ماسی بچکوله له ناویدا ون بوو ! هه ر جور که دلی ده خوازی مه له ی ده کرد و به جیگایک نه ده گه یشت . له ناکاو بینی گیانه وه ریکی دریز و گه وره به سورعهت هیرشى بو برد . ئه ره یکی دوو لیو له بهر ده می ئهو بوو . ماسی بچکوله بیری کرد هه ر ئیستایه که ئه ره ماسی پارچه پارچه ی بکات . زوو به خوی هات و خوی لا دا و هاته سهر ئاو . پاش ماوه یک ، دیسان چوو زیر ئاو که بنی ده ریا ببینی . له ناوه راستی ریگا دهسته ماسیه کی بینی . هه زاران هه زار ماسی ! له یه کیکیان پرسیاری کرد : « هاوری ، من غه ربیم ، له ریگای دوور هاتووم ، ئیره کوئی به ؟ »

ماسی ، دوسته کانى بانگ کرد و گوئی : « ته ماشا بکه ن ! یه کیکی تر . . . »

پاشان به ماسی رهش گوئی : « هاوری ، به ده ریا خوش هاتی ! »

ئەمە بوو كە گوٽى : « دەزانم كە ئەتەهوى من بۆ  
مندالەكەت بىهە ، بەلام تا بگەينه وشكى ، من مردووم و  
گيانم پر له ژار دەبى . بۆ چى بەزەئيت بە مندالەكانت  
نايهيت ؟ »

ماسى خوار بىرى كرد : « ئاگادار بوونيش كاريكى باشە بە  
خۆم تۆ دەخوام و بۆ مندالەكانيشم ماسيهكى تر راو دەكەم .  
. . بەلام با بزاتم . . . فيليڪ له كار نه بى ؟ نه ، هيچ  
كاريك ناتوانى بكەى ! »

ماسى خوار لەم بيرانە بوو كە بينى لەشى ماسى رەش ، شل  
بوو و ناجوولپتەوه . له گەل خۆى بىرى كرد : « تۆ بلى  
مردە بىت ؟ ئىستا ئيتتر خۆميش ناتوانم ئەو بيخوم . ماسى  
بەم نەرم و ناسيكەى چون حەرامم كرد »

ئەمە بوو كە ماسى رەشى بانگ كرد تاكو پى بلى : « ئاهاى  
بچكۆله پيشتا نيوه گيانىكت هەيه كە بتوانم تۆ بيخوم ؟ »  
بەلام نهيتوانى قسەكەى تەواو بكات . چونكە تا دەنووى  
كردەوه ، ماسى رەش هەلى خستەوه و كەوتە خوارى .  
ماسى خوار كە بينى كلاويكى خراپ چوووتە سەرى ، كەوتە  
دواى ماسى رەشى بچكۆله . ماسى وەك با له ئاسمان دا  
هەلى دەخستەوه و دەچووە ناو ئاو . له خۆشى ئاوى دەريا ،  
له خۆ بى خۆ ببوو و دەمى وشكى خۆى له گەل ئاوى دەريا  
تەر دەكرد . بەلام تا دەچووە ناو ئاو و هەناسەى تازه  
دەكرد ماسى خوار وەك با دەگيشتە ئەو و ئەم جارە ئاوا بە

« مەرگ زۆر ئاسان دەتوانى ئىستا بىت بۆ من ، بەلام من  
تا دەتوانم رووبەرورى مەرگ بىم - كە هەر دەبىم - گرینگ  
نيه ، گرینگ ئەمەيه كە ژيان يا مەرگى من چ كاريگەريكى له  
سەر ژيانى كەسانى تر بىت . . . »

ماسى رەشى بچكۆله نهيتوانى زۆرتر لەمە بە دواى فيكر و  
خەيالى خۆى بچىت . ماسى خوار هات و ئەوى هەلگرت و له  
گەل خۆى برد . ماسى بچكۆله له لای دەنووى دريژى ماسى  
خوار دەس و پى دەدا ، بەلام نهيتوانى خۆى دەرباز بكات .  
ماسى خوار ئاوا تووند ناوقەيى ئەوى گرتبوو كە خەريك بوو  
گيانى دەر دەچوو ! ئاخىر ، ماسيهكى بچكۆله چەندە دەتوانى  
له دەرەوهى ئاو زىندو بمينيتهوه ؟

ماسى بىرى كرد كە خۆزگە ماسى خوار هەر ئىستا بخواتەى  
تا لانى كەم ئاو و نمى ناو زكى ئەو ، چەند دەقەيهك بەر بە  
مردنى ئەو بگرى . بەم بىرە بە ماسى خوارى گوٽ : « بۆ  
چى من بە زىندويى ناخوى ؟ من لەو ماسيانەم كە پاش  
مردن ، گيانيان پر له ژار دەبىت . »

ماسى خوار شتىكى نهگوٽ ، بىرى كرد : « ئەى فيل باز چ  
فيليڪ له كارى تۆيه ؟ نهكات ئەتەهوى من قسە بكەم تاكو  
دەر بچىت ؟ »

وشكى له دوورەوه دەر كەوتبوو و نزيك و نزيكتر دەبوو .  
ماسى رەش بىرى كرد : « ئەگەر بگەينه وشكى ئيتتر كارى  
من تەواوه . »

ده گهرم و ئەم ل او ئەو لا دەرۆم ، که ماسی خوار ختی پی  
بیټ و پی بکنی و هەر ئەوهی که دەمی کردەوه و دەستی  
پی کرده قا قا پیکه نین ، تو برۆ دەرەوه . ||  
ماسی ورده که گوټی : || ئەی خوټ چی ؟ ||  
ماسی بچکۆله گوټی : || بیری من مە که . من تا ئەم بەد  
جنسه نه کوژم ، نایه مه ده ری . ||  
ماسی رهش ئەمە ی گوټ و دەستی پی کرده گهران و ئەم لا  
و ئەو لا رویشتن و ختی دانی ماسی خوار . ماسی ورده که له  
بەردەم مەعدە ی ماسی خوار ئاماده راوه ستا بوو . تا ماسی  
خوار دەمی کردەوه و دەستی پی کرده پیکه نین ، ماسی  
ورده که له دەمی ماسی خوار خوټی خسته ده ری و دەرچوو و  
پاشان کهوته ناو ئاو . بەلام هەر چی چاوه روان بوو له ماسی  
رهش خه به ریگ نه بوو . له ناکاو بینی ماسی خوار هه روا به  
خوټی ده پیچی و هاوار ده کات ، تا ئەوهی دەستی پی کرده  
دەس و پی لیدان و پاشان کهوته ناو ئاو و دەس و پی لی  
دهدا تا کو له جم و جوټ کهوت ، بەلام له ماسی رهشی  
بچکۆله هیچ خه ریگ نه بوو و تا کو ئیستایش هیچ خه به ریگ  
نه بووه . . .  
ماسی پیر چیرۆکه که ی تهواو کرد و به دوانزه ههزار مندال  
و نهوه که ی گوټی : || ئیتر کاتی خهوتنه روله کانم ، بچن  
بخهون . ||

سورعه تهوه ماسی راو کرد و خواردی که ماسی تا ماوه یه ک  
نه یزانی چ به سه ری هاتوو . ته نیا ههستی ده کرد که  
هه موو جیگایک ته ر و تاریکه و ریگایک نیه و دهنگی گریان  
دیټ . کاتیک چاوه کانی به تاریکی عاده تی کرد . ماسیه کی  
زور وردی بینی که له گو شه یک خوټی کو کردوو ته وه و دایکی  
بانگ ده کرد . ماسی رهش نزیک ی ئەو ببوو و پی گوټی :  
|| بچکۆله : ههسته وه و له فیکری ریگا چاره سه ریگ به ،  
دهگری و دایکت بانگ ده که ی که چی ؟ ||  
ماسی ورده که گوټی : || تو ئیتر . . . کئی پی ؟ مه گه ر نایینی  
خه ریگم . . . خه ریگم له ناو . . . ده چم ؟ . . . ئەی . . .  
ئە ی . . . ئە ی . . . دایکی . . . من . . . من ئیتر ناتوانم له  
گه ل تو بم و توری ماسی گیر بیه مه بنی ده ریا . . . ئە ی . . .  
. ئە ی . . . ئە ی ! ||  
کاتیک ماسی ورده که بهر به گریانی خوټی گرت ، ماسی  
بچکۆله گوټی :  
|| من ئەمه وی ماسی خوار بیکوژم و ماسیه کان ئاسوو ده بکه م  
، بەلام پیش له هه موو شت ده بی تو دەر باز بکه م که خوټ  
ریسوا نه که ی . ||  
ماسی ورده که گوټی : || تو که خه ریکی ده مری ، چون  
ئه ته وه ی ماسی خوار بیکوژی ؟ ||  
ماسی بچکۆله خه نجه ره که ی نیشانی دا و گوټی : || له م  
ناوه دا ، زکی ده درم ، ئیستا گوټی راگره بزانه چ ده لم : من

مندالہ کان و نهوه کان گوٽيان : « دايه گهوره ! نه دگوت به  
سه رها تي ٿه و ماسيه ورده كه چي بوو . »  
ماسي پير گوٽي : « ٿه و يش بميني بو سبهيني شهو . ٿيستا  
کاتي خهوتنه ، شهو باش ! »  
يانزه هزار و نو سهد و نو ههت و نو ماسي بچکوله « شهو  
باشيان » گوٽ و چوون بخهون . دايه گهوره يش خهوي لي  
کهوت ، به لام ماسي سوور يکي بچکوله هه ر چي ده کرد  
خهوي لي نه ده کهوت ، شهو تا سبهيني به ياني هه مووي له  
بيري ده ر يا بوو .

